

สาระ: ลูกๆ ที่เสนหาวน จดจำพ่อ ผู้จัดความทุกข์และประทานความสุขและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกจัดออกไปและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก

คำถาม: เหตุใดพ่อจึงได้ให้กำหนดแก่ลูกที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ขณะเดินเหินเคลื่อนไหวไปมา?

คำตอบ: 1. เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ภาระแห่งบาปของลูกของหลายชาติเกิดจะถูกจัดออกไป 2. เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงที่ดวงวิญญาณจะกลับมาสาโทประธาน 3. ถ้าลูกมีการฝึกฝนของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงจากขณะนี้ ลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในเวลาสุดท้ายของลูก ได้มีการจดจำเกี่ยวกับเวลาสุดท้ายว่า: ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้ายของพวกเขา... 4. โดยการจดจำพ่อ ความสุขของ 21 ชาติเกิดปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่อ่อนหาวนเท่าพ่อ เหตุนี้เองการกำหนดของพ่อคือ: ลูกๆ ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จดจำพ่อผู้เดียว

โอมชานติ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้ใด? ความสัมพันธ์นี้กับผู้เดียวผู้ที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์เป็นความสัมพันธ์ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด เมื่อพ่อมองดูลูกๆ บาปทั้งหมดของลูกเฝ้าแต่ถูกตัดไป ดวงวิญญาณกำลังเคลื่อนไปสู่สภาพสาโทประธาน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด มีการจดจำกันว่า: ท่านคือผู้จัดความทุกข์ และผู้ประทานความสุข เวลานี้พ่อได้มาอย่างแท้จริงเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด ในสวรรค์ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดเลย เป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่สุดที่จะจดจำพ่อเช่นนี้ พ่อมีความรักสำหรับลูกๆ ของเขา ลูกรู้ว่าพ่อรักลูกๆ ใด ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า: พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ผู้ที่เป็นเพชรพลอยที่ติดมากจดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว เหตุใดท่านจึงพูดสิ่งนี้? เพราะโอบาปของหลายชาติเกิดของลูกนั้นเต็ม ดังนั้นเพียงด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาป ลูกๆ ก็รู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือร่างกายเก่า เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความทุกข์ เมื่อร่างกายบาดเจ็บ ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกเจ็บปวด ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันป่วยเป็นโรคและมีความสุข นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ไม่สามารถมีความสุขในดินแดนของความสุข เมื่อลูกเอ่ยถึงความทุกข์ นั้นหมายความว่าลูกอยู่ในดินแดนของความทุกข์ ไม่มีความสุขแม้เล็กน้อยที่สุดในดินแดนแห่งความสุข มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย และลูกต้องทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ที่จะจดจำพ่อในช่วงเวลานี้ มากเท่าที่ลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาสาโทประธานมากตามนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายาม และสร้างสภาพเช่นที่ว่า ในเวลาสุดท้าย ลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว มีเพลงว่า: ผู้ที่จดจำภรรยาของเขาในชั่วขณะสุดท้าย.... เหล่านี้คือ ชั่วขณะสุดท้าย! นี่เป็นสุดท้ายของโลกเก่าดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนของความสุข ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกควรจดจำสิ่งนี้ ศูทรมีความสุข พวกเราได้เคลื่อนห่างไปจากความทุกข์และกำลังป็นขึ้นสู่ยอด ดังนั้นพวกเราต้องจดจำพ่อผู้เดียว ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุดอะไรจะหวานขึ้นมากไปกว่าท่าน? ดวงวิญญาณเพียงจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่หวานขึ้นมากกว่าท่าน มีลูกๆ มากมาย ในเวลามากเท่าใดที่ท่านจะจดจำพวกเขาทั้งหมด? ในหนึ่งวินาที อัจชะ วงจรของทั้งโลกหมุนไปอย่างไร? ความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนกลับมาจากการดูการละคร (การแสดง) และบางคนถามว่าพวกเขาจะละครทั้งเรื่องได้หรือไม่ ทันทีที่พวกเขาตอบรับว่า “ใช่” ละครทั้งเรื่องจะเข้ามาในสติปัญญาของพวกเขาจากตอนเริ่มถึงตอนจบ อย่างไรก็ตาม พวกเขาใช้เวลาในการเล่าเรื่องนั้น บาบ่า คือ บาบ่าที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ความสุขของ 21 ชาติเกิดปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อ มรดกของพ่อปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูกใน 1 วินาที ทันทีที่เด็กเกิดมา พ่อของเขารู้ว่าทายาทของเขาได้ถือกำเนิดแล้ว เขาจะจดจำทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขา ลูกแต่ละคนเป็นลูกๆ รายบุคคล และลูกได้รับมรดกของลูกเป็นรายบุคคล ลูกมีการจดจำระลึกถึงเป็นรายบุคคล ลูกแต่ละคนเป็นทายาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองจะมีเพียงลูกชายหนึ่งคน เขาคือทายาทของทรัพย์สมบัติทั้งหมด ทันทีที่ลูกๆ พบพ่อ ลูกได้กลายเป็นนายของโลกใน 1 วินาที ไม่ได้ใช้เวลานาน พ่อพูดว่า: พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นหญิง ดวงวิญญาณเป็นชาย บาบ่าพูดว่า: พ่อจดจำลูกๆ ทั้งหมด ทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้อง ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นผู้ที่มาทั้งหมดพูดว่า: ผู้ที่เป็นของทุกศาสนาเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ผู้เป็นที่รักมากที่สุดของبابา ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่เต็มสมบูรณ์ของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกจะประกาศสิทธิ์ได้อย่างไร? ลูกๆ จดจำสิ่งนั้นใน 1 วินาที พวกเราเคยสาโทประธาน และแล้วพวกเราได้กลายเป็นทาโมประธาน เวลานี้พวกเราต้องกลับมาสาโทประธานอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขแห่งสวรรค์ของลูกจากبابา พ่อพูดว่า:

พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายสูญสลาย เป็นดวงวิญญาณที่สลัดทิ้งร่างกายของเขาและจากไป ดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์ในร่างกายใหม่ เมื่อทารกในครรภ์พร้อม ดวงวิญญาณก็เข้าไป อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดวงวิญญาณเข้าไปในกรงขังภายใต้อิทธิพลของกิเลส ที่นั่นไม่มีราวันเลย ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย เมื่อลูกแก่ชรา ลูกรู้ว่าลูกจะสลัดทิ้งร่างนั้นและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ที่นั่นมีความกลัวมากมาย ที่นั่น ลูกอยู่อย่างไม่ฉลาดกลัว พ่อพาลูกๆ ไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคทอง และความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคเหล็ก เหตุอันเนื่องนี้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความยากลำบากใดๆ ถึงแม้ว่าลูกอาจอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และดูแลลูกๆ ของลูก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ละทิ้งกูรูทั้งหมด ฯลฯ พ่อยิ่งใหญ่กว่ากูรูทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งที่สร้างของพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียก บราห์มา วิษณุ และชางก้า ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? ไม่ แม้เหล่าเทพไม่สามารถได้รับชื่อนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? แม่น้ำเหล่านั้นไหลอย่างสม่ำเสมอ แม่น้ำคงคาและพรหมบุตร ฯลฯ ได้คงอยู่เสมอมา ผู้คนอาบน้ำที่นั่น เมื่อมีฝนมีน้ำท่วม และนั่นก็เป็นความทุกข์ มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ดูว่า ผู้คนมากมายได้ตายในน้ำท่วม ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ แม้สัตว์ไม่มีความทุกข์ที่นั่น หรือมีการตายก่อนเวลาอันควร ละครันนี้ถูกสร้างในลักษณะนี้ ในหนทางบักติ พวกเขาร้องเพลง: บาบาเมื่อท่านมา ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ท่านได้มาแล้ว ท่านมาระหว่างตอนจบของดินแดนแห่งความสุข และตอนเริ่มต้นของดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อย่างนี้ ไม่มีใครรู้ว่าช่วงเวลาของโลกคืออะไร พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดาย ลูกรู้มาก่อนหน้านี้หรือไม่ว่าช่วงเวลาของโลก คือ 5000 ปี? ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า เป็นเวลาแสนๆ ปี แต่พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าทุกยุคคือ 1250 ปี พวกเขาแสดง 4 ส่วนเท่าๆ กันในสวัสดิกะอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดระหว่างส่วนเหล่านั้น เหตุผลก็พูดว่าจะต้องมีบัญชีที่ถูกต้องแม่นยำ ที่จากกันนาลปุรี เมื่อพวกเขาหุงข้าวในหม้อแบบเฉพาะ ข้าวก็แบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กันโดยอัตโนมัติ พวกเขาได้สร้างวิธีการของการทำเช่นนั้น ผู้คนที่นั่นรับประทานข้าวจำนวนมาก ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า จากกันนาล หรือ ศรีนาถ ก็เป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาแสดงทั้งสองให้น่าเกลียด ในวัดศรีนาถพวกเขามี ก็ จำนวนหลายไห และลูกได้รับอาหารที่อุดมสมบูรณ์อย่างมากที่ผัดในกั พวกเขามีร้านข้างนอกที่ขายทุกสิ่งนั้น พวกเขาออฟเฟอร์โบกที่มีปริมาณมากที่นั่น ผู้จาริกทั้งหมดไปและซื้อสิ่งนั้นจากร้านค้า ที่จากกันนาลพวกเขามีเพียงข้าว หนึ่งนั้นคือจากกันนาล และอีกหนึ่งนั้นคือศรีนาถ พวกเขาแสดงดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ ศรีนาถได้เป็นของดินแดนแห่งความสุข และอีกวัดเป็นของดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นในเวลานี้ที่ผู้คนได้กลับมาน่าเกลียดโดยการปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาราคะ พวกเขาเพียงออฟเฟอร์ข้าวเป็นโบกต่อจากกันนาล พวกเขาแสดงที่นั่นว่ายากจนและอีกแห่งมั่งคั่ง เพียงพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ บักติคือความไม่รู้และลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากบักติ ที่นั่นกูรมีรายได้มากมาย ถ้าบางคนฉลาดและผู้อื่นเรียนบางสิ่งจากเขาผู้อื่นเหล่านั้นจะพูดว่า: ผู้นี้คือกูรูของฉันและสอนสิ่งนี้แก่ฉัน เหล่านั้นทั้งหมดเป็นทางร่าง ผู้ที่ใช้ชาติเกิด ใครอยู่กับลูกในเวลานี้? พ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านพูดว่า: นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ นี่คือร่างกายของดาต้าของลูก ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อเข้ามาในดาตานั้นในตอนจบของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ท่านก็เรียกได้ว่า เกมุกด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายที่ห่างไกลมาดูเกมุก มีเกมุกที่นี้ด้วยเช่นกัน น้ำมาจากภูเขาอย่างแน่นอน น้ำเข้ามาในบ่อจากภูเขาทุกวัน ไม่เคยหยุด น้ำไหลมาอย่างสม่ำเสมอ เมื่อน้ำมาจากที่แห่งใดพวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าน้ำจากแม่น้ำคงคา พวกเขาไปอาบน้ำที่นั่นโดยพิจารณาว่าเป็นน้ำจากแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถกลับมารับบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ด้วยน้ำนั้น พ่อพูดว่า: ฉันคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ดวงวิญญาณทั้งหลาย จดจำฉันเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน และบาปของลูกของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป พ่อปลดปล่อยลูกจากบาปของหลายชาติเกิด ในเวลานี้ ทุกคนในโลกเฝ้าแต่ทำบาป มีความทุกข์ทรมานของกรรม ลูกทั้งหมดได้ทำบาปในชาติเกิดที่แล้วของลูก มีบัญชีของ 63 ชาติเกิด องค์ของลูกเฝ้าแต่ลดลงทีละน้อย เช่นเดียวกับที่ท้องของพระจันทร์ลดลงทีละน้อยๆ นี่คือนกกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ทั้งโลกและบาร์ดโดยเฉพาะมีลางร้ายของราหูอยู่เหนือ มีเงามืดของราหู เวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมาสวยงามจากน่าเกลียด เหตุนี้เองแม้ฤกษ์ก็ได้ชื่อว่า ชัยม-ซุนดาร์ พวกเขาได้วาดภาพแสดงเขาไว้ให้น่าเกลียด พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์นี้เพราะเขาได้ปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาราคะ อย่างไรก็ตาม สติปัญญาของผู้คนไม่ทำงานเลย! บางครั้งพวกเขาแสดงเขาไว้อย่างสวยงามและบางครั้งน่าเกลียด เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงาม เพียงเมื่อลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสาโทประธาน ลูกจึงจะกลายเป็นเช่นนั้นไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ลูกกำลังฟังความรู้

ในขณะนี้ และความรู้นี้จะหายไป แม้ว่าผู้คนศึกษาและถ่ายทอดกิตะพวกเขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้ นั่นคือหนังสือทางศาสนาสำหรับหนทางบักดี มีเครื่องประกอบมากมายสำหรับหนทางบักดี และมีคัมภีร์มากมาย บ้างอ่านบางสิ่ง และบ้างก็อ่านบางสิ่งอื่น ผู้คนไปวัดของราม และพวกเขาแม้แสดงว่ารามน่าเกลียด ลองคิดเกี่ยวกับเหตุผลว่าทำไมพวกเขาแสดงเหล่านั้นให้น่าเกลียด มีกาลีที่กัลกัตตาด้วย พวกเขาเรียกเธอว่า “มา มา” และมีความทุกข์ระทม เธอเศร้ามากที่สุด และพวกเขาแสดงรูปที่น่ากลัวมากของเธอ พวกเขาเรียกเธอว่า “แม่” ลูกมีลูกศรและดาบของความรู้ และดังนั้นพวกเขาแสดงเธอไว้พร้อมอาวุธ แท้จริงแล้ว สมัยก่อน พวกเขาเคยสังเวยคนให้แก่กาลี รัฐบาลสั่งห้ามไม่ให้ทำเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นใน ชินด์ พวกเขาไม่มีวัดให้แก่เทวินั้น เมื่อมีระเบิด พระบราห์มิกกล่าวว่า: กาลีได้พูดว่า ไม่มีวัดให้เธอที่นี่ และควรสร้างวัดนั้นอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้นระเบิดอีกลูกหนึ่งจะระเบิดขึ้น และแล้วพวกเขารวบรวมเงินมากมายและได้มีการสร้างวัดขึ้น มองดูเวลานี้มีวัดมากมาย! ผู้คนเร่ร่อนไปยังสถานที่มากมาย พ่ออธิบายแก่ลูกเพื่อปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านไม่ได้ประณามผู้ใด พ่ออธิบายเกี่ยวกับละครแก่ลูก และวงจรนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร อะไรก็ตามที่ลูกเห็นจะคงอยู่อีกครั้งหนึ่ง สิ่งต่างๆที่ไม่คงอยู่ในขณะนี้จะถูกสร้างขึ้น เวลาลูกได้เข้าใจแล้วว่าเคยมีอาณาจักรของลูก เวลาลูกได้สูญเสียอาณาจักรนั้น เวลานั้นพ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า: ลูกๆ ถ้าต้องการเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์และแล้วจึงเพียรพยายาม! ลูกได้ฟังเรื่องเล่าทางศาสนาในหนทางบักดีมากมาย ลูกได้ฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่ผู้ใดได้กลับมาเป็นอมตะหรือไม่? ผู้ใดได้รับดวงตาที่สามของความรู้หรือไม่? พ่อในที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้พยายามมองดูสิ่งใดที่ชั่วร้ายด้วยดวงตานั้น มองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาที่มีอารยธรรม ไม่ใช่ด้วยดวงตาอาชญากร อย่ามองดูโลกเก่านี้ที่จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่อ่อนหวานที่สุดพ่อกำลังจะจากไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ไม่มีอาณาจักรของผู้ใดอื่นที่นั่น ไม่มีการเอ่ยถึงความทุกข์ใดเลยที่นั่น ลูกอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่งที่นั่น ที่นั่นผู้คนอดตาย ที่นั่นลูกปกครองทั่วทั้งโลก ลูกต้องการที่ดินเล็กน้อย เริ่มแรกเป็นสวนเล็กๆ และแล้วค่อยๆ เติบโต และก่อนตอนจบของยุคเหล็กก็ใหญ่โต และเพราะอิทธิพลของกิเลสทั้งโลกก็กลายเป็นป่าหนาม พ่อพูดว่า: ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับความทุกข์จากตอนเริ่มต้น ตลอดตอนกลางถึงตอนจบ เวลาลูกเข้าใจความรู้และบักดี การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นเวลานี้จึงทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้น บาปของลูกจะไม่ถูกเผาไป บาปของลูกเพียงสามารถถูกตัดไปได้โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามในวงจรที่แล้วจะทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง อย่ากลับมาหย่อนยาน! อย่าจดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว! ทุกคนอื่นสร้างความทุกข์ให้แก่ลูก จดจำผู้เดียวผู้ที่ให้ความสุขที่สม่ำเสมอ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่จดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ามองดูสิ่งใดที่ชั่วร้ายด้วยดวงตาของลูก มองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาที่สามของความรู้ ดวงตาที่มีอารยธรรมที่พ่อได้ให้แก่ลูก ทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ ที่จะกลับมาสาโทปรธาน
2. ในขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก จดจำพ่อ ผู้ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด สร้างสภาพเช่นที่ว่า ในเวลาสุดท้าย ลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกหัน(เปลี่ยนแปลง)ตนเองเป็นการตอบแทนความรักและกลับมาทักทายกับพ่อ เพียบพร้อมและสมบูรณ์ สิ่งขับเคลื่อนของการรักใคร่บางคนคือลูกไม่สามารถทนเห็นความอ่อนแอใด ๆ ในผู้ที่ลูกรักได้ ลูกจะพิจารณาความผิดของใครบางคนที่ถูกเรียกว่าเป็นความผิดของลูกเอง เมื่อพ่อได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับลูกๆ ท่านพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นสิ่งที่ใช้ได้กับท่าน พ่อปรารถนาที่จะเห็นลูกๆ เพียบพร้อมสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่ท่านเป็น เพื่อเป็นการตอบแทน(return)ต่อความรักนี้ จงหัน (turn) ตนเอง ผู้ทำบักดีพร้อมที่จะตัดหัวของพวกเขาและส่งเวียงนั้นให้แก่ผู้เดียวนั้น ลูกไม่ต้องตัดหัวของร่างกายของลูกแต่จงตัดหัวของราวัน

คติพจน์: การทำงานรับใช้ของการสร้างบรรยากาศที่มีพลังด้วยกระแสทางจิตวิญญาณของลูกคืองานรับใช้ที่สูงส่งมากที่สุด